

**Аналіз впливу регуляторного акту
до проекту наказу Міністерства оборони України “Про внесення змін
до Типового договору позички нерухомого майна, необхідного для
організації харчування особового складу Збройних Сил України”.**

I. Визначення проблеми

Проект наказу Міністерства оборони України “Про внесення змін до Типового договору позички нерухомого майна, необхідного для організації харчування особового складу Збройних Сил України” (далі – Проект наказу) розроблений відповідно до статті 7 Закону України “Про господарську діяльність у Збройних Силах України” з метою вдосконалення питань щодо передачі військовими частинами нерухомого майна на безоплатній основі за договором (договорами) позички переможцям процедур закупівель послуг з організації харчування особового складу Збройних Сил України, визначеним відповідно до Закону України “Про здійснення державних закупівель”.

II. Цілі державного регулювання

Впровадження зазначеного регуляторного акта направлене на вдосконалення та приведення до вимог чинного законодавства окремих положень Типового договору позички нерухомого майна, необхідного для організації харчування особового складу Збройних Сил України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 29 лютого 2016 року № 114, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 березня 2016 року за № 429/28559.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

Оскільки Законом України “Про господарську діяльність у Збройних Силах України” визначено, що Типовий договір позички нерухомого майна, необхідного для організації харчування особового складу Збройних Сил України, затверджується Міністерством оборони України, порушене питання можливо врегулювати лише шляхом внесення відповідних змін до діючого на цей час Типового договору позички нерухомого майна, необхідного для організації харчування особового складу Збройних Сил України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 29 лютого 2016 року № 114, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 березня 2016 року за № 429/28559.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Враховуючи, що згідно абзацу другого статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові

особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, інших способів (варіантів) досягнення зазначених цілей не існує.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Проект наказу передбачає привести окремі положення Типового договору позички нерухомого майна, необхідного для організації харчування особового складу Збройних Сил України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 29 лютого 2016 року № 114, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 березня 2016 року за № 429/28559, у відповідність до вимог чинного законодавства, зокрема з питань оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Виконання вимог регуляторного акта не залежатиме від фінансових та інших ресурсів Міністерства оборони України, фізичних та юридичних осіб.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта є необмеженим.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

У разі прийняття регуляторного акту його результативність можливо бути відстежити за такими показниками:

- кількість укладених договорів позички нерухомого майна;
- кількість будівель (споруд), переданих суб'єктам господарювання за договорами позички нерухомого майна;
- зміна технічного стану нерухомого майна протягом дії договору (договорів) позички нерухомого майна.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснюватись шляхом:

проведення базового відстеження результативності дії регуляторного акта – не пізніше одного року з моменту набуття чинності акта з використанням статистичних даних.

проведення повторного відстеження результативності дії регуляторного акта – через рік після проведення базового відстеження з використанням статистичних даних.

Проведення періодичних відстежень результативності регуляторного акта – один раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта з використанням статистичних даних.

Начальник Головного квартирно-експлуатаційного
управління Збройних Сил України
полковник

О.А.ГАЛУШКО